

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku G. H.
przy uczestnictwie W. H.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 grudnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 25 września 2018 r., sygn. akt III Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawczyni powołała się na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), mającą wynikać z naruszenia przepisów prawa procesowego „poprzez nie zawarcie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia podstawy ustalenia przez sąd II instancji, że jacht B. należy zakwalifikować do kategorii old timer, a jego wartość wynosi 645.000 zł, podczas gdy zgodnie z niekwestionowaną przez sąd II instancji opinią biegłego sądowego B. P. z dnia 4 marca 2016 r. (podtrzymaną zresztą w opiniach uzupełniających) aktualna wartość jachtu, przy zaliczeniu go do kategorii old timer wynosi 1.182.500 zł”. Wnioskodawczyni powołała się także na oczywiste naruszenie przepisów prawa materialnego, gdyż „nie można z okoliczności pozostawania przez strony w „poprawnych relacjach” czy też „bliskich stosunkach” po rozwodzie, kilkukrotnego korzystania (przez okres zaledwie paru dni) przez skarżącą z majątku wspólnego znajdującego się w Polsce oraz nie składania przez okres 4 lat po rozwodzie wniosku o podział majątku wspólnego, wywodzić zawarcia przez strony w sposób konkludentny porozumienia odnośnie korzystania z majątku wspólnego.”

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien stanowić odrębną część tego środka zaskarżenia, a w celu spełnienia wymagania z art. 398⁴ § 2 k.p.c. konieczne jest zawarcie w skardze kasacyjnej profesjonalnego wyводу prawnego, nawiązującego do wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu, z objaśnieniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.). Sąd Najwyższy nie jest bowiem trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia, wnoszonym i rozpoznawanym nie tylko w interesie skarżącego, ale przede wszystkim w interesie publicznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2014 r., I CSK 510/13, nie publ.).

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpliwości wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście

uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skoro przy tym podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.), a przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy byłby związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), to i wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie powinien bazować na kwestionowaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Skonfrontowanie uzasadnienia zaskarżonego postanowienia z nieuzasadnionym szerzej wnioskiem o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie potwierdza tezy skarżącej o oczywistej zasadności jej skargi. Powołane przez wnioskodawczynię okoliczności odnoszą się do ustaleń faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia. Wbrew zarzutom wnioskodawczynie, Sąd Okręgowy rozpoczął przytoczenie motywów własnego rozstrzygnięcia od przedstawienia sposobu, w jaki obliczył wartość jachtu B.. Sąd Okręgowy odwołał się przy tym do wzoru zastosowanego przez biegłego B. P., skorygował jednak pewne wskaźniki, wyjaśniając, że w ostatnich latach moda na old timery zmalała. Sąd Okręgowy wyjaśnił też, jakie zachowania stron i w którym okresie mające miejsce skłoniły go do wniosku, o istnieniu między małżonkami porozumienia co do sposobu korzystania z majątku wspólnego. Kwestionowanie tego stanowiska musiałoby się wiązać z podważeniem ustaleń faktycznych będących podstawą rozstrzygnięcia, co w postępowaniu kasacyjnym nie jest możliwe.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.